

SENTÈNCIA 05-99 DE 10 DE FEBRER DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 25 de juny de 1998, en la causa núm. 186-4/97, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat German H.C. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major d'imprudència, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de multa de VINT-I-CINC MIL PESSETES, així com també al pagament de les despeses processals causades. Com a responsables civils solidaris condemnem a l'acusat i a la Cia. d'Assegurances FIATC a abonar: 1) al Sr. Patrick E. la quantitat de 1.295.796 pessetes més la quantitat que es fixi en període d'execució pels conceptes d'incapacitat parcial permanent i, en el seu cas, de pretium doloris i perjudici estètic; 2) al Sr. Baldomer S.C. la quantitat de 22.000 pessetes; 3) a la CAIXA ANDORRANA DE SEURETAT SOCIAL la quantitat de 552.797 pessetes".

II. RESULTANT: que contra la citada sentència interposà recurs de Suplicació German H.C. i la seva Cia. d'assegurances FIATC, a través del seu Lletrat Jaume BARTUMEU CASSANY, substituït a la Vista Oral pel Lletrat Josep M^a ROSSELL PONS, fonamentant el seu recurs de Suplicació en el fet que la sentència recorreguda realitza una interpretació errònia del tipus penal d'imprudència, aplicant indegudament l'art. 197 del Codi Penal. Sosté que la jurisprudència del Tribunal Superior afirma que la imprudència amb resultat de lesions de l'article 197 exclou la responsabilitat objectiva, havent-se de ponderar la existència de responsabilitat subjectiva o, el que és el mateix, provar-se la intencionalitat de l'acte imprudent. En efecte, la fuga d'oli que ocasionà l'accident de Patrick E. no podia ésser prevista per German H.C., el qual va sortir del seu domicili confiat que el vehicle de la

seva propietat estava en bones condicions per circular. En conseqüència, la defensa considera que existeix un cas fortuït i demana l'aplicació de l'art. 18 del Codi Penal, el qual estableix que "el fet comès per un mer accident sense malícia o culpa és considerat fortuït i excloent de responsabilitat".

III. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs, subratllant la qualificació del processat que no podia ignorar les conseqüències del vessament d'oli al vial i l'absència de precaució per evitar l'accident després de donar-se compte d'aquest fet.

IV. RESULTANT: que el Lletrat Francesc GRAU ESPLANDIU, substituït a la Vista Oral per la Lletrat Àngela PALAU FAU en defensa del perjudicat Patrick E. comparteix aquests últims criteris i demana la confirmació total de la sentència recorreguda.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que les infraccions poden ésser, segons l'art. 7 del Codi Penal, doloses o culposes. El delictes contra la integritat de la persona de l'art. 197 del Codi Penal entra clarament en la segona categoria; és cert que exclou tota responsabilitat objectiva, la responsabilitat penal essent per natura subjectiva; però no exigeix una hostilitat als valors socials és a dir una violació intencional de les normes; és suficient una indiferència, conscient o inconscient a l'ordre social.

En aquest cas la culpa resideix en un error d'apreciació de les conseqüències del fet succeït; en efecte German H.C. no va prendre les precaucions necessàries a fi d'evitar qualsevol accident de lliscament d'altres vehicles degut a la presència d'oli a la carretera produït pel seu vehicle.

II. CONSIDERANT: que l'art. 18 del Codi Penal preveu que el fet comès per un mer accident, sense malícia o culpa constitueix un cas fortuït excloent de responsabilitat. Però tal fet té que ésser inopinat, sobtat i irresistible. El cas fortuït mai pot residir en l'incompliment d'una obligació o d'una falta, lata o lleu.

En aquest cas, existeix una falta, lleu i amb conseqüències desproporcionades, però incompatible amb la existència d'un fet fortuït.

III. CONSIDERANT: per l'exposat s'ha de confirmar la sentència recorreguda, amb imposició de les costes del recurs al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs de Suplicació interposat per German H.C. i la Cia. FIATC ASSEGURANCES.

2. Confirmar en tots els seus extrems la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 25 de juny de 1998 en la causa núm. 186-4/97.

3. Imposar al recurrent el pagament de les costes processals causades pel recurs.

4. Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.